

## Ohňa hlad, vody chlad

Hromovlad

Morena, Morena! Pre kohos zomrela?  
Pre všetko čos zmárnila, v mraze, v snehu zabila!  
Strať sa zimy vláda! Nech žije Vesna! Sláva!

Obraz zimy horí v plameňoch jari.  
Besnenie riek odnáša zimy dych.  
Čo zhynulo v ľade viac neprebudí slnečný svit.  
Matka zem prebúdz sa v bujnom rozkvet.  
Všetko živé, dýchajúce mráz už prestal hrýzť.  
Čo spalo v snehu je opäť zelené, budí sa hmyz.

Morena, Morena! Pre kohos zomrela?  
Pre všetko čos zmárnila, v mraze, v snehu zabila!  
Strať sa zimy vláda! Nech žije Vesna! Sláva!  
Mokoša, Mokoša! Zomrela si z jari!  
Ohňa hlad ťa spálil, chlad vody odplavil!  
Smrť s tebou odíde, nás všetko zlé obíde!

Zavše však vídať na bučí lanský list,  
vo vetre úzkostne sa chvieť.  
Čo suché, mŕtve je už nebude viac žiť.  
Nech žije kyprá zeleň! Tak ortieľ času znie.  
Však ani druhokvet neobíde čas.  
Opozna osud, krutosť ďalších žní.  
Uvádne život, spáli ju ohňa hlad.  
Vody chlad obráti v obraz hnilobný.

Morena, Morena! Pre kohos zomrela?  
Pre všetko čos zmárnila, v mraze, v snehu zabila!  
Strať sa zimy vláda! Nech žije Vesna! Sláva!  
Mokoša, Mokoša! Zomrela si z jari!  
Ohňa hlad ťa spálil, chlad vody odplavil!  
Smrť s tebou odíde, nás všetko zlé obíde!